

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 3. siječnja 2014. uputio Bundesgerichtshof (Njemačka) — kazneni postupak protiv Thi Bich Ngoc Nguyen i Nadine Schönher

(Predmet C-2/14)

(2014/C 71/20)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Bundesgerichtshof

Stranke glavnog postupka

Thi Bich Ngoc Nguyen

Nadine Schönher

Druga stranka u postupku: Generalbundesanwalt beim Bundesgerichtshof

Prethodno pitanje

Jesu li lijekovi sukladno definiciji direktive 2001/83/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 6. studenoga 2001. o zakoniku Zajednice o lijekovima za humanu primjenu⁽¹⁾, koji sadrže „predviđene tvari“ iz uredbe (EZ) br. 273/2004⁽²⁾ i uredbe (EZ) br. 111/2005⁽³⁾, sukladno članku 2. točki (a) navedenih uredbi uvijek izuzeti od njihove primjene, ili se to treba uzeti samo kada lijekovi predviđene tvari sadrže u takvim spojevima da se — u smislu navedenih uredbi — ne mogu lako koristiti ni ekstrahirati lako primjenjivim ili ekonomski isplativim sredstvima?

⁽¹⁾ SL L 311, str. 67. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavljje 13., svezak 56., str. 27.)

⁽²⁾ Uredba (EZ) br. 273/2004 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. veljače 2004. o prekursorima za droge; SL L 47, str. 1. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavljje 15., svezak 6., str. 83.).

⁽³⁾ Uredba Vijeća (EZ) br. 111/2005 od 22. prosinca 2004. o utvrđivanju pravila za nadzor trgovine prekursorima za droge između Zajednice i trećih zemalja; SL 2005, L 22, str. 1. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavljje 15., svezak 8., str. 56.)

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Christophe Bohez

Tuženik: Ingrid Wiertz

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 1. stavak 2. Uredbe Bruxelles I⁽¹⁾ tumačiti na način da predmeti u kojima se radi o periodičnoj novčanoj kazni (astreinte) izrečenoj radi osiguranja glavne obveze u sporu koji se tiče roditeljske skrbi i prava posjete djeteta ne ulaze u područje primjene te uredbe?
2. Ukoliko gore navedeni predmeti ulaze u područje primjene Uredbe Bruxelles I, treba li članak 49. te uredbe tumačiti na način da periodična novčana kazna izrečena po danu, koja je u utvrđenom iznosu izvršiva u državi članici u kojoj je sudska odluka donesena, ali čiji se konačni iznos na temelju zahtjeva ili molbe dužnika može izmijeniti, u drugoj državi članici postaje izvršiva tek onda kada je njezin iznos izričito konačno utvrđen u državi članici u kojoj je sudska odluka donesena?
3. Ukoliko gore navedeni predmeti ne ulaze u područje primjene Uredbe Bruxelles I, treba li članak 47. stavak 1. Uredbe Bruxelles IIa⁽²⁾ tumačiti na način da provedbene mjere i mjere osiguranja koje se tiču roditeljskog prava i prava posjeta, pripadaju postupku izvršenja u smislu tog propisa, za koje je mjerodavno pravo države u kojoj se sudska odluka izvršava, ili one čine dio odluke o roditeljskoj skrbi i pravu posjete koju prema Uredbi Bruxelles IIa treba izvršiti u drugoj državi članici?
4. Može li se zahtijevati — ako je zatraženo izvršenje periodične novčane kazne u drugoj državi članici — da se u državi članici u kojoj je odluka donesena iznos izvršive periodične novčane kazne izričito utvrdi u zasebnom postupku, čak i kad Uredba Bruxelles I nije primjenjiva?
5. Kada je periodična novčana kazna (astreinte) izrečena radi provedbe roditeljskog prava na kontakt s djetetom izvršiva u drugoj državi članici, bez da je iznos izvršive periodične novčane kazne konačno izričito utvrđen u državi članici u kojoj je odluka donesena;
 - (a) prepostavlja li izvršenje periodične novčane kazne utvrđivanje činjenice je li pravo posjete spriječeno razlozima koji se nužno moraju uzeti u obzir kako bi se zajamčila prava djeteta; i
 - (b) u tom slučaju, koji je sud nadležan za ispitivanje tih okolnosti, odnosno
 - (i) je li nadležnost suda države u kojoj se odluka izvršava uvijek isključivo ograničena na ispitivanje da li navodna smetnja roditeljskom pravu posjete proizlazi iz razloga koji je izričito predviđen odlukom u glavnom postupku; ili

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 6. siječnja 2014. uputio Korkein oikeus (Finska) — Christophe Bohez protiv Ingrid Wiertz

(Predmet C-4/14)

(2014/C 71/21)

Jezik postupka: finski

Sud koji je uputio zahtjev

Korkein oikeus

- (ii) da li iz prava djeteta zaštićenih Poveljom Europske unije o temeljnim pravima proizlazi da sud države u kojoj se odluka izvršava ima širu ovlast ili obvezu ispitati je li pravo posjeta spriječeno razlozima koji se nužno moraju uzeti u obzir kako bi se zajamčila prava djeteta?

(¹) Uredba Vijeća (EZ) br. 44/2001 od 22. prosinca 2000. o nadležnosti, priznavanju i izvršenju sudskega odluka u građanskim i trgovackim stvarima (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavljje 19., svezak 3., str. 30.).

(²) Uredba Vijeća (EZ) br. 2001/2003 od 27. studenoga 2003. o nadležnosti, priznavanju i izvršenju sudskega odluka u bračnim sporovima i u stvarima povezanim s roditeljskom odgovornošću, kojom se stavlja izvan snage Uredba (EZ) br. 1347/2000 (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavljje 19., svezak 3., str. 133.).

Tuženici: Europski parlament i Vijeće Europske unije

Tužbeni zahtjevi

- Poništiti članak 19. Uredbe (EU) br. 1052/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 22. listopada 2013. (¹) o uspostavi Europskog sustava nadzora granica (Eurosur).
- Tuženim institucijama naložiti snošenje troškova.

Tužba podnesena 27. siječnja 2014. — Kraljevina Španjolska protiv Europskog parlamenta i Vijeća Europske unije

(Predmet C-44/14)

(2014/C 71/22)

Jezik postupka: španjolski

Stranke

Tužitelj: Kraljevina Španjolska (zastupnik: A. Rubio González, agent)

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Povreda članka 4., u vezi s člankom 5. Schengenskog protokola. Člankom 19. Uredbe Eurosur uspostavlja se *ad hoc* postupak sudjelovanja Ujedinjene Kraljevine i Irske u Eurosuru putem sporazumâ o suradnji. Na taj se način postupak sudjelovanja tih država članica predviđa mimo članka 4. Schengenskog protokola, koji materijalno izjednačava Ujedinjenu Kraljevinu i Irsku sa zemljama izvan Europske unije.

(¹) SL L 295, str. 11.